

РЕШЕНИЕ

№ 2159

гр. София, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 17.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **9770** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.92, ал.13 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/. Образувано е по жалба /наименована искане/, подадена от Н. И. Г., действаща в лично качество и като учредител и представляващ юридическо лице с нестопанска цел Фондация „Децата на бога“, с искане да бъде отменено като незаконосъобразно Решение № РСЛ21-РД09-344/13.08.2021г. на кмета на Район „С.“-СО, с което на основание чл.92, ал.7 ЗГР вр. чл.8, ал.1 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел /ЗЮЛНЦ/ е отказано извършването на административна услуга – пререгистрация и предоставяне за ползване на общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]07.

Твърди се, че членовете на фондацията са хора с увреждания – с психически заболявания, и се нуждаят от интеграция. Необходимо им било нежилищно помещение, в което да се събират. Отправяни били искания за предоставяне на такова, но повече от 10 години въпросът не бил решен. В жилището на посочения по-горе адрес живял синът на Г. около 28 години. Тъй като общината не дала съгласие да го закупи, обиден той го напуснал и заминал в чужбина. Това жилище Г. иска да бъде предоставено за нуждите на фондацията. В съдебно заседание, жалбоподателите, редовно и своевременно призовани, не се представляват.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата мотивира съображения за нейната неоснователност. В съдебно заседание чрез юр.Д. моли за отхвърлянето ѝ. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От представените по делото доказателства се установява, че на 04.08.2021г. от Н. Г. в деловодството на Район „С.“-СО е подадено заявление, заведено с вх.№ РСЛ21-ГР94-3341 /л.20/, с което е поискала от кмета на района, като „юридическо и физическо лице“ пререгистрация на Фондация „Децата на бога“ и ползване на ап.807, [жилищен адрес][жк]. Заявление с идентично съдържание е заведено в районната администрация и на 05.08.2021г.

Н. И. Г., съгласно представеното на л.31 и л.32 удостоверение, има вписан постоянен и настоящ адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап.049.

Представяваната от нея фондация, съгласно представеното на л.23 по делото удостоверение, е регистрирана със седалище и адрес на управление в [населено място], Район „С.“, [улица].

Със Заповед № РСЛ21-РД09-123/23.03.2021г. на кмета на Район „С.“-СО на основание чл.65, ал.2 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ е наредено да се из земе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]07, актувано с АОС № 0013/27.12.1996г., от М. А. М., който го държи без правно основание.

По заявленията, подадени от Н. Г. в лично качество и от името на представляваната от нея фондация, е постановено обжалваното в настоящото производство решение. Видно от мотивите му, административният орган е приел, че за да бъде регистрирано едно лице адресно на адреса на общински имот, какъвто представлява ап.807, [жилищен адрес][жк], следва лицето да е настанено там. Посочени са условията, на които трябва да отговаря едно физическо лице, за да бъде настанено в общинско жилище като е прието, че Н. Г. не отговаря на тях.

Не отговаря, според посоченото в административния акт, и Фондация „Децата на бога“, тъй като съгласно чл.14, ал.6 ЗОС и чл.22, ал.1, т.2 от Наредбата за общинската собственост на територията на СО юридически лица с нестопанска цел могат да кандидатстват за наемане на общински нежилищни имоти от Столична община без търг или конкурс за осъществяване на своята дейност в обществена полза за определен срок, след решение на СОС като въз основа на него се сключва договор за наем. В случая решение на СОС не било налице, а освен това имотът, на адреса на който се иска да бъде пререгистрирана фондацията, е жилищен.

Обжалваното решение, видно от доказателствата на л.19 /лице и гръб/ по делото, е съобщено на Н. Г. на 20.09.2021г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в деловодството на районната администрация на 24.09.2021г. Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът извежда следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.3 АПК вр. § 1, т.2, б.“в“ от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията - изричен отказ на административния орган да впише промяна в постоянния и настоящ адрес на Н. И. Г. и да впише като адрес, на който се упражнява дейността на представляваната от нея фондация, адреса на общинското жилище,

находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Жалбата е подадена от активно легитимирани лица и в преклузивния 14 –дневен срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.92, ал.1 ЗГР адресната регистрация се извършва от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица при заявяване от лицето. В случая подаденото от оспорващите заявление касае имот, намиращ се на територията на Район „С.“-СО, предвид което разглеждането му и постановяването на акт по него е от компетентността на кмета на Район „С.“ – СО – издателя на оспорения в настоящото производство акт. Съответно оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Решението е издадено в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, посочени в чл.59, ал.2 АПК, доколкото приложимият специален закон не съдържа конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са фактическите основания за приемане на конкретното решение, което е предпоставка за упражняване от съда на контрол за законосъобразност и гарантира правото на защита на адресатите на акта.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

Съгласно разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗГР адресът е еднозначното описание на мястото, където лицето живее или където то получава кореспонденцията си. Според чл.90, ал.1 ЗГР всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация по този закон, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес. Адресната регистрация на лицето е отразяване на постоянния и настоящия му адрес в регистъра на населението /чл.91 ЗГР/.

Съгласно чл.93 ЗГР постоянен адрес е адресът в населеното място, което лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението. Постоянният адрес е винаги на територията на Република България. Всяко лице може да има само един постоянен адрес. Постоянният адрес на гражданите е адрес за кореспонденция с органите на държавната власт и органите на местното самоуправление и служи за упражняване или ползване на права или услуги в случаите, определени в закон или друг нормативен акт като може да съвпада с настоящия адрес.

Според чл.94 ЗГР настоящ адрес е адресът, на който лицето живее като всяко лице има само един настоящ адрес.

Редът и условията за извършване на адресна регистрация са регламентирани в чл.92 ЗГР като според ал.2 за извършване на адресна регистрация на адрес в страната лицата представят един от следните документи: 1. документ за собственост; 2. документи за ползване на имота за жилищни нужди, включително договор за ползване на социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа; 3. други документи, доказващи собствеността или ползването на имота. Съгласно ал.7 на с.р. за извършване на адресна регистрация на лица, настанени в държавни или общински жилища, не се изисква представяне на писмено съгласие от собственика на имота, а само настанителна заповед или договор за наем.

Страните не спорят, че процесното жилище е частна общинска собственост. Не е спорно между тях и обстоятелството, че жалбоподателката Н. Г. не е настанена в него по предвидения в ЗОС ред, нито живее в него. Същата е адресно регистрирана /по постоянен и настоящ адрес/ в жилище, намиращо се на територията на Район „Л.“-СО и което е нейна собственост /декларация за обстоятелствата по чл.83, ал.2 ГПК/. Предвид това и с оглед разпоредбата на чл.92, ал.7 ЗГР липсва правно основание за извършване на исканата от Г. адресна регистрация.

Обстоятелството, че общинското жилище, по отношение на което се иска извършването на адресната регистрация, е било ползвано от сина ѝ въз основа на временна настанителна заповед, не променя този извод. Обитаването на общинско жилище под наем не превръща наемателя в собственик, нито създава в негова полза каквито и да било предимства във връзка с преценката на кое лице да бъде предоставено за ползване. Това, че жилището е било ползвано от сина на жалбоподателката Г. в период от 2 /а не 28 години, както твърди тя/, не създава за нея предимство за настаняване, нито поражда задължение за компетентния орган да я настани там при изразено от нея желание под формата на „пререгистрация“.

Неоснователна по посочените съображения е и жалбата на Фондация „Децата на бога“. Правилно ответникът посочва, че освен посоченото в случая е налице пречката по чл.14, ал.6 ЗОС вр. чл.22, ал.1, т.2 от Наредбата за общинската собственост. Съгласно първата разпоредба с решение на общинския съвет имоти по ал.1 - свободни нежилищни имоти - частна общинска собственост, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридически лица на издръжка на общинския бюджет, могат да се отдават под наем без търг или конкурс за здравни, образователни и социални дейности за задоволяване на съответните нужди на населението, както и на юридически лица с нестопанска цел, осъществяващи дейност в обществена полза, по ред, определен в наредбата по чл.8, ал.2. Въз основа на решението на общинския съвет се сключва договор за наем от кмета на общината или от оправомощено от него длъжностно лице.

В случая не е налице решение на СОС, въз основа на което да е сключен договор за наем, а освен това се касае до жилищен имот, който не може да бъде използван за нуждите на фондацията по посочения в заявлението начин и предоставен по реда на чл.14, ал.6 ЗОС.

Оспореният акт е и съответен на целта на закона, обективизирана в чл.91 ЗГР, а именно, че адресната регистрация на лицето е отразяване на постоянния и настоящия му адрес в регистъра на населението.

По изложените съображения съдът намери оспорения акт за законосъобразен, което от своя страна обуславя неоснователността на оспорването.

По претенцията за разноски:

Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.3 АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. В случая жалбоподателката Н. И. Г. е освободена на основание чл.83, ал.2 ГПК вр. чл.144 АПК, от заплащането на разноски по делото с определението от 29.11.2021г., с което делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание. Предвид това разноските за юрисконсултско възнаграждение следва да бъдат възложени на другия жалбоподател – Фондация „Децата на бога“. Размерът на възнаграждението следва да бъде

определен на 100 лева, на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. И. Г. и юридическото лице с нестопанска цел Фондация „Децата на бога“ срещу Решение № РСЛ21-РД09-344/13.08.2021г. на кмета на Район „С.“-СО.

ОСЪЖДА юридическото лице с нестопанска цел Фондация „Децата на бога“ да заплати на Столична община сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: